

MIKLÓSVÁRI SÁNDOR
AZ MM PEDAGÓGUSKÉPZŐ OSZTÁLYÁNAK VEZETŐJE

Elhangzott az Ünnepi Tanácsülés 1973. október 6-án

Mélyen tisztel Főiskolai Tanács!
Kedves Elvtársak!

Engedjék meg, hogy a Művelődésügyi Minisztérium képviselőjében őszinte tisztelettel és meleg barátsággal köszöntsem e száz éves múltú intézmény tanácsát és az általuk képviselt főiskolai oktatókat és hallgatókat, az intézmény valamennyi dolgozóját.

Nagy öröm a mi számunkra is, hogy itt Szegeden abban az intézményben ünnepelhettük a hazai általános iskolai tanárképzés fennállásának negyedszázados jubileumát, amelynek fényét, rangját mától fogva Juhász Gyula neve és munkássága is fémjelzi.

Jó dolog az, ha ünnepi évfordulókon a múltat elemezve és értékelve a jövőre figyelünk, a jövő feladataira koncentráljuk figyelmünket. Nemcsak kötelességből, de meggyőződésem szerint is azért szeretném szíves figyelmükbe ajánlani a jövő feladatait, mert — ahogyan azt Dr. Polinszky Károly miniszterhelyettes elvtárs mai ünnepi beszédében is kifejtette —, az általános iskolai tanárképzésben fennálló kötelességeinket a jövő igényei szerint kell formálnunk, fejlesztenünk, teljesítenünk. Mai tanárképző munkánkat korunk igényei kritizálják és ennek a kritikának meg kell felelnünk. Meggyőződésem, hogy a tanárképző főiskolák oktatói — s közöttük a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola oktatói kara is — teljesen tisztában vannak korunk, szocialista társadalmunk igényeivel és ennek megfelelően fejtik ki a tudományokat értő és a nevelői hivatást kialakító munkájukat tanítványaikért, a jövő tanáraiért.

Kívánom, hogy a most következő hétköznapi munkát a tanárképző munka fényei és csúcsai övezzék, s ebben a munkában ne csak sikereket érjenek el, de örömeiket is találják meg benne.

Mégegyszer őszinte tisztelettel köszöntöm a centenáriumi és a névadó ünnepség alkalmával a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tanácsát, összes dolgozóját és hallgatóit.